

Békesség

*A Nagylétai Református Egyházközség Időszaki Hírlevele
XVIII. évfolyam*

2025. Karácsony

*Áldott, békés Karácsonyt, és örömteli új esztendőt kívánunk
minden kedves Olvasónknak!*

„Üdvözítő született ma nektek: az Úr Krisztus” (Lukács 2: 11.)

Karácsony ünnepe minden évben visszavezet bennünket ahhoz a pillanathoz, amikor a betlehemi éjszakában elhangzott az angyali üzenet: **„Üdvözítő született ma nektek: az Úr Krisztus.”** Ez az egyetlen mondat egész hitünk középpontja. Nem csupán egy szép ünnepi gondolat, hanem Istennek az emberiséghez intézett legmélyebb kijelentése.

Az angyal nem azt mondja: „született egy gyermek”, vagy „született egy új tanító”. Hanem azt: **Üdvözítő született.** Valaki, aki nem csak példát mutat, hanem megment, felemel, újjáformál. Szükségünk van Üdvözítőre, mert önmagunk erejéből nem tudjuk legyőzni a bűnt, a félelmet, a magányt, és nem tudjuk megteremteni azt a békességet, amelyre vágyunk. A karácsony tehát nem az ember ünnepe, hanem Istené, aki lehajol hozzánk.

„Ma nektek...” – mondja az angyal. Nem csupán akkor, kétezer éve, hanem **ma**, itt és most. A karácsony üzenete mindig jelen idejű. Isten ma is képes újat kezdeni az életünkben – ott, ahol mi elakadtunk, ahol kudarcot vallottunk, ahol már nem látunk kiutat. Krisztus születése ma is életet, reménységet és irgalmat hoz.

És végül az angyal így fejezi be: **„az Úr Krisztus”.** Nem akárki született, hanem az, aki Úr mindenek felett, és Krisztus, vagyis a Messiás, a Megváltó. Ez azt jelenti, hogy nem egy gyenge, esendő megoldást kínál Isten, hanem a legerősebb, legszeretőbb, legtökéletesebb választ: önmagát. A mindenható Isten gyermekként jön közénk, hogy senki se féljen tőle, és mindenki odataláljon hozzá.

Kedves Testvérek, karácsony titka egyszerű, mégis átforgató: **Isten közénk jött, hogy velünk legyen.** Nem távoli, nem elérhetetlen, hanem egészen közel lép. Az istállóban fekvő gyermek meghívás arra, hogy megnyissuk a szívünket, letegyük félelmeinket, és elfogadjuk az Üdvözítőt.

Ma is ezt az örömet hirdeti az angyali szó: **„Üdvözítő született ma nektek: az Úr Krisztus.”** Fogadjuk őt örömmel, hittel és reménységgel, hogy életünk valóban karácsonnyá legyen.

Áldott ünnepet kívánok a Presbitérium, és az Egyházközség Szociális Szolgáltató Központja nevében: Hadrázi Tamás, esperes - lelkipásztor

„Mindennek megvan az ideje és minden szándékunk megvan az órája az ég alatt.”

"Rohan az idő, elmúlik a nyár". Újra átélhetjük mi, az idősebb generáció tagjai azt az érzést, amit ez, a múlt század "60-as" éveiben hallgatott táncdal első sorai idéznek. Elmúlt 2025 év őszi időszaka is és mi ismét visszatekintünk önmagunkra. Van mire emlékezni, tartalmas, egész évben megtapasztalható törődéssel teli időszak áll mögöttünk.

Szeretettel köszöntök minden kedves egyháztagunkat Advent hetében. Örömmel tölt el, hogy együtt várhatjuk Szent Karácsony ünnepét, Jézus Krisztus születésnapját, a szeretet ünnepét.

Sűrű tennivalóinkat és munkánkat továbbra is választott jelmondatunk szerint folytattuk. "Isten segedelmével, a jó gazda gondosságával".

Feladatokkal, melengető örömmel, gazdag tartalommal megtöltött évre tekinthetünk vissza.

Figyelmünk központjában templomunk külső homlokzatának, falának felújítása volt az elsődleges. A Nagylétei Református Templom és Parochia 1812 óta fennálló építészeti büszkesége lakóhelyünknek. Falai között hétről hétre megszólal Istennek hirdetett ígéje. Itt kapjuk Isten áldását a házasságkötésekre, keresztelesekre, konfirmálókra. Nekünk Templomunk fontos, ahol megéljük az Istennel való kapcsolatot, mely célt a templom évszázadokon keresztül folyamatosan szolgálta. Több évtizedes használat után a közelmúltban a gyülekezet tagjainak áldásos adományait pályázati forrással kiegészítve a templomhajó és a torony külső megújítását végeztük el.

Az első munkákat a templomhajó falainak kijavítása, a hálózással történő megerősített vakolat felvitele és ezek átfestése adta.

Időközben az állványozást kihasználva felmerültek új tennivalók. Sor került a csatornák bádogeresztékek javítására és a tető műemlék cserepeinek magas nyomású vízzel történő tisztítására.

A munkálatok során felmerült a kérdés: a meglévő állványzatot kihasználva újítsuk fel a torony külső falainak homlokzatát is, ezzel biztosítva a templom egységes, harmonikus megjelenését. Presbitériumunk elé tárva a lehetőséget, úgy döntöttünk, hogy folytatjuk a felújítást a torony rendbehozatalával.

A munkálatok Isten segítségével zökkenőmentesen zajlottak április 15-től és július 2-án fejeződtek be. A teljes elszámolás november 2-án volt. Köszönjük Czine Sándor vállalkozónak a munka megszervezését és pontos kivitelezését. A feladatbővítés anyagi forrásainkat jelentősen megterhelte. Gyülekezetünk többször összefogott már és hozott áldozatot egy-egy jó ügy érdekében és most erre ismét szükség lett.

Az egyházi esztendő körforgásában Krisztusba vetett hitünket és az úr kegyelmét éljük át évről évre az ünnepi idők egymásba kapcsolódó forgatagában. Az adventi idősakkal kezdődő egyházi év az ünnepek és az események sorával meghatározzák a munka, a pihenés, a megállás és az egymásra figyelés rendjét. Hálás szívvel fogadjuk az év során megélt programjainkat.

Az újévi vacsorán áttekintettük, felelevenítettük az elmúlt év eseményeit.

Köszöntöttük az idősök otthonában élő szép korú nőtársainkat a nemzetközi nőnap alkalmából.

Május 24-én volt a Református Egységnap, amely a Kárpát-medencei magyar református részegyházak egységét hirdeti 2009 óta.

A világ számos pontján élő magyar reformátusok ezen a napon évről-évre megünneplik az összetartozásukat.

Az általános iskolában történő hitoktatás, biblia ismeret és hitben való nevelés szerteágazó, fárasztó, de szépséges munkáját évek óta Hadháziné Esze Emőke tiszteletes asszony és Novák Miklós tiszteletes úr végzi. A fiatalok oktatása szelíd iránymutatás a Bibliához való közelebb jutáshoz, megértést, bátorítást nyújt a felnőtt hitéhez.

A bibliai történetek képi megjelenítéséhez, átéléséhez segítettek a bábtorban Pappné Györi Tünde vezetésével a meglelevenített bábszereplők. Június 20-án hagyomány szerint Papp Sándor rangidős tiszteletbeli főgondnok úr pajtájában köszöntöttük egymást a presbitéri névnapon.>>>>>>>

Egyházközségünk tagjai június 11-16 között Ausztria-Olaszország felé indultak egyházi kirándulásra. A városok nevezetességeivel különlegességekkel való ismerkedés mellett pihenésre, fürdőzésre és élvezetes beszélgetésekre is maradt bőségesen idő.

Isten és az ember alkotta szépségek megismertetése mellett lelkünk épülésére, Krisztussal való kapcsolódásra Nt. Hadházi Tamás esperes úr, dr. Pótor Áron nagytiszteletű úr és Novák Miklós tiszteletes úr viselt gondot. Köszönettel és hálával tartozunk mindenért, amiben részesítették bennünket.

A korábbi évekhez hasonlóan a nyári időszakban hosszabb, ősszel kicsit rövidebb időben Berekfürdőn részesülhettünk testi és lelki felüdülésben.

A reggeli tornagyakorlatokat követően a napi igehirdetés alatt hallott példabeszédekkel, tanításokkal kaptunk lelki segítséget, iránymutatást életünkhöz. A gyógyvíz az egészségünkre, a napi igehirdetés lelkünkre gyakorolt jótékony hatást. Az új zsoltárok betanulása pedig szívünket örömmel eltöltő eseménnyé vált kicsinek, nagynak egyaránt.

Elgondolkodtató kérdésekre is kereshettük saját válaszainkat:

- Milyen lelki örökséget kaptunk szüleinktől? Melyek azok a történetek, melyeket a mai gyerekek nem értenek meg, de mi átértük azokat a múltban? Milyen emlékeink voltak, melyekben Isten segítő keze mutatkozott meg?

Mindannyiunknak lelki utazást jelentett múltunk, gyermekkorunk felidézése, újraélése.

Múltunkhoz kapcsolódóan az egyházak közötti békesség jelképeként az önkormányzat segítségével július hónapban állítottunk fel görögkatolikus testvéreinkkel közös akarattal a Fenyő téren, az újlétai úton keresztet és kopjafát.

A jelképeket Kocsis Fülöp érsek metropolita, Simicsku Ferenc görögkatolikus esperes és Nt. Hadházi Tamás református esperes szentelte fel.

Minden utazás egy emlék. Összel a presbitérium, az énekkar és az idősök otthonában szolgáló testvéreinkkel együtt közös utazásra indultunk Ausztria és Csehország felé. Az együtt töltött néhány nap a látnivalókon túlmenően az egymás életének, lelkének és érzéseinek megtapasztalására nyújtott lehetőséget. Jó volt látni a természeti és az épített szépségeket, jó volt meghitt időt, beszélgetéseket tölteni egymással. A lelki töltekezést Dr. Pótor Áron nagytiszteletű úr, a Debrecen Füredi úti református egyházközség lelki pásztorának beiktatási ceremóniája alkalmával folytattuk.

„Találkozz Jézussal, aki sebeket hordoz, szíveket gyógyít, cselekszik a hitedre, megnyitja a szemed.” Az egyházmegyei evangelizáción előbb Derecskére látogattunk, majd saját templomunk szolgált otthonul a vendégül hívott társegyházak képviselőivel közösen tartott istentiszteletnek. A záróeseményeknek a Debreceni Homokkerti református templomban zajlottak.

A Reformáció ünnepéhez a Debreceni Nagytemplom szolgált otthonul. Az igei köszöntést Nt. Hadházi Tamás esperes úr adta, majd a protestáns egyházak képviselői nyújtottak szolgálatot úgy az imádsághoz, mint az igemagyarázathoz.

A KlubQsok estéjén köszöntöttük a kerek évfordulót ünneplő testvéreinket. November hónapban fájó szívvel búcsúztunk kedves presbiter társunktól, Papp Sándortól, aki 15 évig volt egyházunk gondnoka. Az ország túlsó felén - Naszályon - esperes úr végezte a búcsúztatási szolgálatot.

Isten segítségével fontos feladatokat végrehajtva, tartalmas évre tekinthetünk vissza. Egyházközségünk szilárd, erős hittel megáldott közösséggé fejlődött, mindenki erejéhez mérten kivette részét a munkálkodásban.

Külön köszönjük nagytiszteletű Hadházi Tamás esperes úrnak, Hadháziné Esze Emőke Nagytiszteletű asszonynak egyházközségünk gondoskodó irányítását, a mindennapok áldozatos munkáját. Köszönjük továbbá énekkarunk tagjainak a kitartó, sok-sok munkát, a szolgálatot, amelyet az alkalmakra való készülésre fordítottak értünk-nekünk. Köszönet illeti a munkákban azonnal segítő, támogató, mindig hadra fogható gondnok társaimat és a presbitérium tagjait.

Kérjük Krisztus urunk további figyelmét, támogató segítségét ahhoz, hogy emelt fővel, büszkén tekinthessünk vissza a közösen megtett útra.

„Taníts meg számba venni napjainkat, hogy eljussunk a szív bölcsességére” (Zsoltárok könyve 90.12).

Minden kedves testvérünknek Istentől megáldott, békés, szeretetteljes karácsonyt és nagyon Boldog Új Évet kívánok.

Dr. Tóth László, főgondnok

Túrmezei Erzsébet: Karácsony este

Karácsonyeste. Hangulatok szállnak...
Fehér hópelyhek... fehér angyalszárnyak...
Szelid meleggel van szívünk tele.
Aztán – megyünk tovább, sötét lesz újra,
csillag nem ég, utunk hóval befújja
bús életünknek dermesztő tele.

Karácsonyeste... Ó, csak gyermekemlék!
Szívünk kérdezve ver. Emlékszel még?
És éled, újul sok csodás mese.
Aztán megyünk tovább. Reántipornak
szürkén a gondok, hogy mit hoz a holnap,
és nem kísér már az emléke se.

Karácsonyeste. Csoda! Vég és kezdet.
Világosság és élet született meg,
hol halál volt csak, naptalan sötét.
Élet, Aki életét letette,
a szent szeretettel magára vette
a megváltásnak emberköntösét.

Karácsonyeste! Csoda! Új teremtés!
A kegyelem, az élet megjelent és
kincseivel lelkem feléd siet.
Egyedül, árván tovább mért haladnál?
Van Megtartód, akit ha megragadtál,
Kegyelem, élet, minden a tiéd!

„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tartjátok fel kéréseiteket Isten előtt.” (Fil. 4,6.)

Istentől kapott új évi programunk: ne aggódjatok, hanem imádkozzatok! Nem tudjuk, mit hoz a jövő, és olyan sok rosszat kellett már tapasztalnunk. Ez könnyen aggodalmaskodóvá tesz. Erre gyógyszer a hittel elmondott imádság.

Az aggodalmaskodás gyökere a hitetlenség, az imádkozás tápláló gyökere az Istenbe vetett bizalom. Az aggodalmaskodás elszívja az energiáinkat, az imádkozás megsokszorozza és mozgósítja azt. Az aggodalmaskodó ember csölátásban szenved: csak a lehetséges bajokat és nehézségeket látja. Az imádkozónak tágas a horizontja: a láthatatlanokat is komolyan veszi. Az aggodalmaskodó úgy véli, van oka félni. Az imádkozó meg van győződve arról, hogy van oka nem félni. Az aggodalmaskodó csak az ellenségre és önmagára szokott nézni, ezért gyakran eleve lemond a győzelemről. Az imádkozó Istenre figyel, és szent kíváncsisággal várja: ebben a helyzetben hogyan mutatja meg majd hatalmát és szeretetét. Az aggodalmaskodó a holnap gondját is hordozni akarja. Az imádkozó a ma terheit és feladatait viszi, és azokat sem egyedül.

Nem az aggodalmaskodó áll a valóság talaján, mert ő az elképzelt bajok világában él, ahol egyedül érzi magát. Az imádkozó ember áll a valóság talaján, mert miközben számol a látható tényekkel, számol a mindenség Urával is, és számít rá.

Mit jelent imádkozni? Jézus tanítása szerint: kiönteni a szívünket Istennek, ahogyan egy kisgyermek az apjának, akiről tudja, hogy szereti és bármit képes megtenni érte. Szánjunk időt erre mindennap ebben az évben!

Istennel járni, lakozni, Szent léttel illatozni, Igaz hitben nem habozni: Jézus Krisztus, taníts, Taníts imádkozni!

(forrás: Cseri Kálmán- A Kegyelem harmatja)

Gondolatok Karácsonykor!

Nagy szeretettel köszöntök mindenkit 2025 Adventjének utolsó napjaiban a szokásnak megfelelően e lap hasábjain. Lassan vége az évnek, hamar kiszalad alólunk 2025 évének repülő szőnyege és íme ismét Karácsony havát írjuk.

Erre az alkalomra nem csak magunkat öltöztettük díszbe, hanem ahogy mindig, a város is ünnepi ruhát kapott. A főtér adventi koszorúján e sorok írásakor még az első két -a hit és a remény- gyertyája világít, a vértesi templomnál pedig az angyalka mutat utat. A kandelábereken, a közintézményeinken is a díszvilágítás fényeit láthatjuk.

Két éve az is része az ünnepünknek, hogy Adventi Gála rendezésével lehetőséget adunk mindenkinek – intézménynek, civil szervezetnek, hagyományörző csoportnak, gyerek és felnőtt közösségnek – egy közös fellépésre. Mindenkinek, akik a mindennapok sorait év közben is színesítve szereztek szép perceket és olykor máshol is erősítették a jó hírünket. Invitáljuk és inspiráljuk őket erre, hogy megköszönhessük az együttműködést, elismerve a szorgalmas próbák és felkészülések eredményeit. Kalapot emelve a töretlen kitartás és szorgalom előtt, ami őket a folyamatos gyakorlásra sarkallja, akár a művelődési ház falai között, otthon, vagy más intézményben, csupán a tökéletességre törekvés okán.

Szándékunk szerint így próbálunk örömet szerezni a műsor felvételével, másoknak is, akik nem jöhettek el, ám elfogadják ezt a szép ajándékot és végig nézik minden kedves fellépő produkcióját.

De azt gondolom Karácsony mégis a személyes találkozás öröméről, vidám beszélgetésekről, őszinte kézfogásokról és jókívánságokról kell, hogy szóljon, amely talán a legfontosabb. Arról a lehetőségről, ami a főtéri rendezvény kísérőjeként a fellépőkön kívül velünk együttműködő közösségek képviselői által készített finomságok (sült tök, forralt bor, lepcsánka) kóstolásában az így eltöltött idő meghittségében rejlik. Olyan közösségi élményekben is, mint az egyházunk kórusának Adventi Koncertje.

Bár a lexikon mindössze ennyit ír a Karácsonyról „keresztény ünnep Jézus születésére”, de mindannyiunknak sokkal többet kell, hogy jelentsen. Hangulatával, varázsával, titokzatosságával a békét hordozza magában. Különös jelentősége van a fénynek a felcsendülő daloknak. A fények így már láthatóak, a dallamokat pedig hallhattuk.

Ezekben a napokban lehetőségünk van arra is, hogy magunkba nézzünk esetleg mit rontottunk el. Évközben mit nem vettünk észre, mit nem köszöntünk meg és hol maradt el egy jó szó, amit ki kellett volna mondani. Pilinszky János mondta egyszer „*Advent: a várakozás megszentelése*”. a Rokona annak gyönyörű gondolatnak, hogy „*meg kell tanulnunk vágyakozni az után, ami a miénk*”.

Ugyanis ebben a rohanó, nyugtalan és változó világban sokszor azt sem vesszük észre, ami a mienk. Érzéketlenekké váltunk az apró, ám mégis fontos dolgokra. De ha meglátjuk mindazokat, olykor nem tudjuk értékelni és megbecsülni sem. Miután lassan vége az évnek, erre már nincs sok időnk.

Tegyük meg hát ezt mielőbb, hogy az „Adventus Domini” kifejezés által hirdetve megnyugvással várhassuk az Úr eljövetelét.

Így őrizzük tovább együtt azokat az emberi alapértékeket, a melyek az adventi koszorú soron következő gyertyáinak lángjaiban találtak jelképet. A hit és remény mellett az öröm és a szeretet legyen hát minden ünnepi asztalon, az otthonokban, a családokban, az idei Adventben és a jövő év minden napján.

Ezekkel a gondolatokkal és Emőd Tamás soraival kívánok a Nagylétei Református Egyházközség minden tagjának és városunk minden lakójának Áldott Békés Karácsonyt és Boldog Új Évet!

*Szánd meg Uram Isten ,a sírót, a kérőt,
Adj egy karácsonyfát, egy egekig érőt.
Minden túlelét, rakd meg ezer jóval:
mazsolával, fánkkal, mannával, dióval.
Minden ágabogát, tetejeseen rakd meg,
A kalácsot, kolbászt, sonkát se tagadd meg.
Aggass pár millió, öltönykét is rája,
Meg vagy száz magazin, kis topánt alája.
Aggass valamit rá, kicsinek és nagynak:
Subát a szegénynek, szívet a gazdagnak.
Gyűjtsd alá a Népek, apraját és nagyját,
Aztán Uram Isten, rázd meg azt a nagy fát..*

Emőd Tamás: Karácsonyi ének

Menyhárt Károly, presbiter, polgármester

Karácsonyi történet

Magányos férfi utazott le egy vidéki kisvárosba. Barátai hívták, hogy ne töltsse egyedül a Szentestét. Az utolsó vonattal érkezett. Már erősen szürkült, alig járt valaki az utcákön. Az egyik kirakat előtt észrevett egy kopott ruhás kisfiút. Nagy, vágyódó szemei egy kis betlehemre szegeződtek. A férfi megszólította:

- Ezt szeretnéd megvenni? A fiú bólintott, de nem vette le szemeit a kirakatról.
 - Nem is lehet drága - folytatta a férfi.
- A kisfiú kihúzta kezét a zsebéből, tíz krajcáros csillogott benne.
- Ezt az előbb találtam, de ezért nem adnak semmit.

A férfi elkérte a pénzt, s a fény felé tartotta.

- Hallod-e, ez nem közönséges pénz, bizonyára az angyalok ejtették el.

A gyerek csodálkozva nézett a férfira.

- Gyere, menjünk be az üzletbe... - és megfogta a hideg kis kezét.

Bent már senki sem volt, csak az idős kereskedő. Udvarias mosollyal szólt:

- Éppen zárni készülök.

A férfi hunyorított a szemével:

- Akkor a legjobbkor jöttünk. Kis barátom egy rendkívüli pénzt talált. Az angyalok vesztették el. Azt vehet rajta, amit csak akar.

Ezzel ismét ráhunyorított a kereskedőre, és az megértette. Kezébe vette, megvizsgálta a pénzt. Aztán sugárzó arccal mondta:

- Micsoda szerencse, te aztán jó fiú lehetsz. Válaszd ki hát, amit szeretnél.

A gyerek először a kereskedőre, azután az ismeretlen férfira nézett. Mindkettő tekintetéből biztatást olvasott ki. Erre rámutatott a kirakatban csillogó Betlehemre:

- Ezt szeretném.

A kereskedő szépen becsomagolta, szaloncukrot is adott hozzá. A gyermek boldogan hagyta el a boltot. Az ismeretlen férfi ekkor elővette pénztárcáját, s fizetni akart.

- Szó sincs róla, uram - szólt a kereskedő. Ma este nekem is karácsonyom van. Az a Jézus, akit ma ünneplünk, figyelmeztetett bennünket: Amit egynek tesztek a legkisebbek közül, azt nekem teszitek.

A két férfi egymás szemébe nézett és kezet szorított. Mindketten tudták, hogy ebben a pillanatban született meg a szívükben a kis Jézus.

„Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtmény az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.”
(2Kor 5,17.)

Az év végéhez közeledve el szoktunk gondolkodni, hogy mit hagyunk magunk mögött, és hogy mi vár ránk. Tulajdonképpen nem történik semmi különleges, egy újabb nappal folytatódik az életünk, de a naptárban egy következő évet írunk, és ilyenkor azt érezhetjük, hogy valami új kezdődik el.

Sokan ilyenkor tesznek újévi fogadalmat, hogy elkezdenek sportolni, elhagynak rossz szokásokat, új életet kezdenek, aztán ez hetekkel később sokaknál alább is hagy, és minden folytatódik a régi rendszer szerint. Nem baj, ha újat tervezünk, hiszen a naptárunk is új lesz, és egy tiszta lapot indíthatunk, de ne feledjük, hogy ez az év bármely napjára igaz lehet. Újat kezdeni bármikor lehet, de tudjuk, hogy ez nagyon nehéz, hiszen olyan dolgokról kell lemondanunk, amik az életünk szerves részét képezik, vagy olyan dolgokat kell kezdenünk, ami hetekbe vagy hónapokba kerül, mire az életünk szerves részévé válik. Nehéz változni, nehéz változtatni.

Új év, új lehetőség, és Isten hívása most is töretlenül érvényes: „Ha valaki Krisztusban van, új teremtmény az...” Olyan egyszerűnek hangzik, szinte már gyanús. Ennyire lenen szükség a megújuláshoz? Elég Krisztusban lenni, és máris újjászületet? Igen. Nem ilyen egyszerű a folyamat, hogy elérjünk az életünkben odáig, hogy testestül-lelkestül odaadjuk az életünket a megváltó Krisztusnak, de ha ez sikerül, akkor Ő képes új életet ajándékozni nekünk. Olyan életet, amelynek lesz tartalma, valósága, megélhető, amelyben kiteljesedhetünk, amelyben békességünk lehet, Istentől kapott békességünk. Krisztus azért született meg, azért szolgált az emberek között és azért halt meg a kereszten, hogy utat készítsen Istenhez, akit a Szentlélek által befogadhatunk az életünkbe.

Ha hittel és engedelmesen el tudjuk fogadni Isten jelenlétét, uralmát az életünkben, ha teljesen át tudjuk magunkat adni neki, akkor megújulunk, újjászületünk, és nem kell aggódnunk: „...a régi elmúlt, és íme: új jött létre.”

Novák Miklós, kokadi lelkipásztor

Szeretettel tájékoztatjuk a Kedves Testvéreket, egyháztagjainkat, érdeklődőket, hogy az egyházfenntartói járulékot, adományokat továbbra is személyesen a Lelkészi Hivatalba lehet befizetni délelőttönként, vagy pedig átutalással a következő számlaszámra:

Nagylétai Református Egyházközség
Számlaszám: 60600376 – 11123648. (MBH Bank)

Hálásan köszönünk minden felajánlást, szívből jövő adományt, befizetést, tudva azt, hogy „a jókedvű adakozót szereti Isten”. (2. Kor. 9: 7.)

A Nagylétai Református Egyházközség Szociális Szolgáltató Központja 2025. évi eseményei

Az **otthon** életében sok az ismétlődő esemény, meg vannak a hagyományaink, amiket nagyon szeretnek az ellátottaink. Ilyen a **nőnap, az anyák napja, az idősök napja, adventi vendég énekesek és a karácsony**. A mindennapjaikban izgalmat, és örömet csempésznek ezek az alkalmak, de az igazi munka az ágyak mellett zajlik. Az otthonban sokkal több az, ami nem látszik, nem hallik, egy külső szemlélő számára, de az itt élőknek nagyon fontos: egy kedves mosoly, egy türelmes gondozó, egy ízletes étel egy jó beszélgetés, lelki táplálék - hitbeli megerősítés vagy egy fájdalomtól mentes nap. Ez az amiért mi minden nap dolgozunk és igyekszünk arra törekedni, hogy a mindennapok se legyenek mindig gondoktól terhesek.

A **házigondozásban** a gondozók nem csak bevásárolnak, vagy takarítanak, **ők azok, akik látják**, ha az ellátott **egészségi vagy lelki állapota változik**, ők jeleznek az orvosnak, a családnak, figyelmesnek és törődőnek kell lenniük, ez a munkájuk azon része, amit szintén nem lát egy külső szemlélő, lehet az ellátott sem, de akkor is a legfontosabb feladatuk. Sok esetben a családtagok külföldön élnek, vagy nincsenek családtagok, ilyenkor feladatuk még fontosabb, még szerte ágazóbb és felelősségteljesebb.

A **támogató szolgálat** két részből áll, van **két gondozó, akik a fogyatékkal élőket segítik**, a mindennapjaikban, szintén nem csak bevásárlás, és takarításban, hanem ügyeik intézésétől kezdve akár komolyabb gondozási feladatok, fürdetés, kötözés is van stb, mint ahogy a házi gondozóknak is, és szintén felelősségük van az állapot változás felfedezésében, és a lelki egészség megőrzésében is.

A másik rész a **szállító szolgáltatás**, ahol elsősorban autizmussal élő tanulókat szállítunk, mert nekik nehézséget jelent a tömegközlekedést igénybe venni, de a szolgáltatást igénybe veheti bármilyen fogyatékkal élő személy, bármilyen szállítási feladatra. Telefonszáma: **+3630-8340500**

A **klubosokkal a nőnapot, az idősök napját** egy kellemes vacsora keretében ünnepeljük, de alkalom van a közös együttlétre nyáron és ősszel **Berekfürdőn** is, ami szintén nagyon népszerű program. Ezek az események nem csak a hitben elmélyülést segítik, de összekovácsolják a közösség tagjait, barátságok szövődnek, és a mindennapokban is ott vannak ezek a kapcsolatok, támogatva egymás életét, így sokkal többet ad, mint egy pár napos üdülés, vagy egy vacsora. Az együtt töltött idő értékes!

A **dolgozói rendezvények**, kirándulások, közös kézműves foglalkozás vagy közös mozizás és a dolgozói karácsonyi rendezvény szintén nagyon fontos, mert építi a közösséget, a munkatársi viszonyokat és segít újult erővel kezdeni a következő munkanapot. Fontosnak tartjuk, hogy ne csak az ellátottak érdekeit, de a dolgozók érdekeit és jóllétét is szem előtt tartsuk, hiszen egy megbecsült dolgozó a munkáját is nagyon megbecsüléssel és tisztelettel végzi!

Fontos! A jelzőrendszeres házi segítségnyújtás térítéses lesz 2026. január 1-jétől!

Sajnos a szolgáltató jelentős mértékben megemelte a diszpécser központ költségeit. Decemberben minden ellátott kap róla hivatalos tájékoztatást! Megértésüket köszönjük!

Fejlesztések:

Ebben az évben folytattuk a speciális ágyak beszerzését, és a szobák felszereltségének javítását, és a napnak kitett szobák redőnyöket és új szunyoghálót kaptak. A fűtési és a melegvíz ellátórendszer korszerűsítése is megtörtént.

Áldott, Békés Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Esztendőt kívánok az egyházközség minden kedves tagjának!

Katonáné Becsí Beáta, intézményvezető

Ünnepre készülve...

Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. (Lk 2,7)

Az a népszámlálás, amit Augustus császár akkor elrendelt, tulajdonképpen az adóköteles polgárok összeírása volt, s egyben alkalom az adó emelésére is. Mindenkinek a származási helyén kellett jelentkeznie. Ezért volt kénytelen József is Názáretből Betlehembe gyalogolni a várandós feleségével mintegy százhusz kilométert. Ott már nem éltek rokonaik, így az egyetlen karavánszerájban kerestek szállást. Ennek ajtajában hangzott el a karácsonyi történet két sötét szava: nincs hely. Aztán végül valaki mégis befogadta őket a ház alatti birkaistállóba, ott szülte meg Mária első gyermekét - ki tudja, milyen segédlettel vagy anélkül.

Ez a karácsony igaz története, minden ráaggatott díszítés nélkül. Miért nem volt hely nekik? Mert a fél országúton volt, s lehet, hogy valóban megtelt a fogadó. És mert József és Mária nem ígérhetett nagy bevételt a fogadónak, inkább csak gondot, ha ott születik meg a kisbaba.

A mi életünk ajtajára nem ugyanez van kiírva: nincs hely? Tele vagyunk tennivalókkal, gondokkal, félelmekkel, nincs hely Jézus számára az időnkben. Reggel sem és este sem. Talán még ma sem fér bele az esti programunkba. Vagy legfeljebb így karácsonyeste meghívjuk vendégnek, remélve, hogy utána hamar távozik. - De nincs hely számára a költségvetésünkben sem. így is nehéz beosztani, Jézus ügyére, Jézus kicsinyeinek már nem jut semmi

De nem lehetne helyet szorítani neki? Ha ez a fogadós mégis befogadja őket, búcsújáró helyé lett volna a háza, még anyagilag is jól járt volna. De ki hitte ezt erről az elcsigázott fiatal házaspárról?

Nagyon megszegényíti magát, aki kizárja életéből a világ Megváltóját. Ezzel kizárja önmagát az Isten országából, ahol csak azoknak lesz helyük, akik itt befogadták Jézust az életükbe.

(forrás: Cseri Kálmán- A Kegyelem harmatja)

Wass Albert: Karácsonyi mese

Nagyapánk ott ült szokott helyén a kandalló mellett, s olykor egy-egy bükkfahasábot vetett a sziporkázó tűzre. A szűzdohány füstje kék felhőbe burkolta pipázó alakját ott a nagyszoba végiben, s ezüstös szakállán olykor megcsillant a láng.

Mi gyermekek a mennyezetig érő, gyertyafényben izzó karácsonyfa körül álltunk elfogódottan, és izgalomtól elmeredt szemmel, és sóvár pillantásokat vetve a karácsonyfa alatt fölhalmozott ajándékokra, hűségesen elénekeltük a Mennyből az angyal összes verseit.

Ének után apám fölolvasta a betlehemi csillag történetét a Bibliából, elmondtuk közösen a karácsonyi imádságot, s azzal nekiestünk a játékoknak, akár

karámba szorított birkanyájnak az éhes farkascorda.

Kis idő múltával nagyapánk megszólalt ott a kandalló mellett a maga érdes vénemberhangján:

- Aztán tudjátok-e - kérdezte -, hogy miképpen keletkezett tulajdonképpen a karácsony?
- Akkor született a Jézus Krisztus - felelte Margit húgom okosan új babaháza előtt térdepelve, s nagyapánk bólintott rá.

- Ez igaz - mondta -, mert hogy ő volt az Úristen legnagyobb karácsonyi ajándéka az emberi világ számára. De maga a karácsony már régen megvolt akkor. Ha ideültök mellém a tűzhöz, elmondom, hogyan keletkezett.

Köréje gyűltünk a szőnyegre, mindegyikünk valami új játékot cipelve magával, s figyelmesen lestük a száját, mert nagyapánk nagyon szép és érdekes meséket tudott ám.

- Hát az úgy volt - kezdte el, miután nagyot szippantott a pipájából -, hogy réges-régen, amikor Noé apánk unokái megépítették volt a Bábel tornyát, s annak ledőlte után nem tudták megérteni egymást többé, mert az önzés összezavarta a nyelvüket, az irigység és az elfogultság egyre jobban és jobban kezdett elhatalmasodni ezen a földön. Aki nem volt olyan ügyes, mint a szomszédja, azt ölte az irigység, hogy a másiknak szebb háza van.

Aki rest volt megművelni a földjét, az irigyelte azt, akinek szebb búzája termett, s mikor az irigykedés már igen-igen elhatalmasodott az embereken, akkor megszületett benne a gonoszság. A rest lopni kezdett, a tolvaj gyilkolni, s a kéregető rágyújtotta jótevőjére a házat. Addig-addig, hogy egy napon aztán az Úristen odafönt az égben megsokallotta az emberek gonoszságát, s rájuk szabadította a sötétséget és a hideget.

A nap eltűnt az égről, a vizek befagytak, s a rablógyilkos számára nem termett többé semmi az elrablott földön. Nagy fázás, éhezés és pusztulás következett ebből az egész emberi világra. Mikor pedig már közeledett erősen az idő, mikor minden emberi életnek el kellett volna pusztulnia a földön, az Úristen odaintette maga mellé kedvenc angyalát, a Világosságot, és ezt mondta neki: "Eridj le, hű szolgám, s nézz körül a földön, melyet gonoszsága miatt pusztulásra ítélttem. Vizsgálj meg minden embert, asszonyt és gyermeket, s akinek még megtalálod egy csöpp kis nyomát a jóságnak, annak gyújtsál gyertyát a szívében. Én pedig majd az utolsó előtti napon alánézek a földre, s ha csak egy kicsike világosságot is látok rajta, megkönyörülök az emberi világon, s megváltoztatom az ítéletet, amit kiróttam rája."

Ezt mondta az Úristen, s a Világosság angyala alászállott a földre, hogy teljesítse a parancsot.

A föld sötét volt és hideg. Mint a csillagtalan, zimankós téli éjszaka, olyan. Az emberek tapogatózva jártak az utcákon, s akinek még volt egy darabka száraz, fagyott kenyeret, az elbújt vele a pincék mélyére, hogy ne kelljen megossza mással. Egy birkabőr bundáért meggyilkolta apját a fiú, s akinek még tűz égett a kemencéjében, az fegyverrel őrizte szobája melegét a megfagyóktól. Az angyal nagyon-nagyon elszomorodott, hogy hasztalan járta az emberi világot, mert nem talált benne sehol egy fikarcnyi jóságot sem. Lassanként kiért a városból, s ahogy a dűlőúton haladt fölfele a hegyek irányába, egyszerre csak összetalálkozott a sötétben egy emberrel, aki egy döntött fát vonszolt magával kínlódva.

Kiéhezett, sovány ember volt, s csak szakadt rongyok borították a testét, de mégis húzta, vonszolta magával a terhet, bár majdnem összeroskadt a gyöngeségtől. „Minek kínlódsz ezzel a fával? - kérdezte meg az angyal. - Hiszen ha tüzet gyújtanál belőle magadnak itt, ahol állsz, megmelegedhetnél mellette.” „Jaj, lelkem, nem tehetem én azt - felelte az ember. - Asszonyom, s kicsi fiacskám van otthon, kik fagnak meg, s olyan gyöngék már, hogy idáig nem jöhetnének el. Haza kell vigyem nekik ezt a fát, ha bele is pusztulok.”

Az angyal megsajnálta az embert, és segített neki a fával, s mivel az angyaloknak csodálatos nagy erejük van, egyszerre csak odaértek vele a sárból rakott kunyhóhoz, ahol a szegény ember élt. Az ember tüzet rakott a kemencében, s egyszeriben meleg lett tőle a kicsi ház, s míg egy sápadtra

éhezett asszony s egy didergő kisfiú odahúzódtak a tűz mellé melegedni, az angyal meggyújtott egy gyertyát az ember szívében, mert jóságot talált abban. „Édesanyám, éhes vagyok...” - nyöszörögte a gyermek, s az asszony benyúlt a rongyai közé, elővett egy darab száraz kenyeret, letörte az egyik sarkát, s odanyújtotta a gyermeknek.

„Miért nem eszed meg magad a többit? - kérdezte az angyal. - Hiszen magad is olyan éhes vagy, hogy maholnap meghalsz.” „Az nem baj, ha én meghalok - felelte az asszony -, csak legyen mit egyék a kicsi fiam.” S az angyal ott nyomban meggyújtotta a második gyertyát is, és odahelyezte az asszony szívébe. A gyermek leharapott egy kis darabot a kenyér sarkából, aztán megszólalt: „Édesanyám, elhozhatom két kis játszótársamat a szomszédból? Ők is éhesek, s nincs tűz a házukban. Megosztanám velük ezt a kis kenyeret, meg a helyet a tűznél!”

Az angyal pedig meggyújtotta a harmadik gyertyát is, és odaadta a kisfiúnak, aki boldogan szaladt ki a gyertyával a sötét éjszakába, hogy fénye mellett odavezesse kis társait a tűzhöz és a kenyérhez. S pontosan ekkor érkezett el az utolsó előtti nap, és az Úristen alánézett a földre, s a nagy-nagy sötétségben meglátott három kis pislákoló gyertyalángot. És úgy megörvendett annak, hogy az angyal mégis talált jóságot a földön, ha nem is többet, csak hármat, hogy azon nyomban megszüntette a sötétséget, visszaparancsolta a napot az égre, s megkegyelmezett az emberi világnak.

S azóta minden esztendőnek a vége felé az Úristen emlékeztetni akarja az embereket arra, hogy a gonoszság útja hova vezet, s ezért ősszel a napok rövidülni kezdenek, a sötétség minden este korábban szakad alá, és minden reggel későbbben távozik, hideg támad, és befagynak a vizek, s a sötétség uralma lassan elkezd megfojtani a világot. Mi emberek pedig megijedünk, s eszünkbe jut mindaz a sok rossz, amit elkövettünk az esztendő alatt, és amikor eljön a legrövidebb nap, és a Világosság angyala alászáll közénk jóságot keresni, egyszerre mind meggyújtjuk a karácsonyfák gyertyáit, hogy az Úristen ha alátekint, fényt lásson a földön, s megbocsássa a bennünk lévő jó miatt a bennünk lévő rosszat.

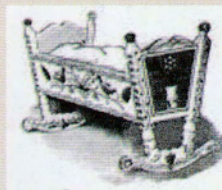
- Ez a karácsony igazi meséje - fejezte be nagyapánk ott a kandalló mellett azon a régi-régi karácsonyestén -, én pedig azért mondtam el nektek, gyerekek, hogy megjegyezzétek jól, és emlékezzetek reá. Mert ez a mi emberi világunk újra építeni kezdi a Bábel tornyát, melyben egyik ember nem értheti meg a másikat, jelszavakból, hamisságokból, elfogultságokból és előítéletekből, s jönni fog hamarosan az irigység is, a rosszindulat, meg a gonoszság, melyek miatt az Úristen újra pusztulásra ítéli majd az embert. Tolvajlás és gyilkosság fog uralkodni a földön, s ha a nyomorúság és a nagy sötétség rátok szakad majd, akarom, hogy emlékezzetek: csak a szívetekben égő gyertya menthet meg egyedül a pusztulástól.

Anyakönyvi hírek:

Megkereszteltünk 26 gyermeket (2024. december 20. és 2025. december 15. között):

Lakatos Nataniel Eliot, Kalmár László Máté, Balogh Ádám, Maczó Dominik György, Tóth Zselyke Zoé, Tóth Mihály Márk, Nagy Krisztián, Karmann Amira, Kiss Gergő, Oláh Emma Livia, Horváth Zsolt, Árva Rebeka, Molnár Irina, Szász Dóra, Pál Abigél, Gazda Patrik, Huber Zoé, Szabó Nara, Cseke Mátyás, Szabó Maja, Szabó Balázs Dániel, Jancsicska Milán, Jancsicska Alexandra, Vida Liliána, Papp Noel Zoltán, Szabó Zselyke,

Isten áldja és őrizze meg a gyermekeket szüleikkel, családjukkal együtt!

Házasságot kötött 2025-ben:

Vásárhelyi Sándor és Vojna Brigitta,
Lloyd George és Görög Mariann,
Szász Péter és Mikó Orsolya,
Szabó Tibor és Chromcsik Bettina

Isten áldja meg közös életüket!

Eltemettük 17 testvérünket (2025. január 1. és 2025. december 15. között):

Holló Csaba 58 éves,
Kiss Józsefné Mázló Anna 102 éves,
Mikó József 71 éves,
Hegedűs Sándor 83 éves,
Magyar Sándor 82 éves,
Szmerka Józsefné Lakatos Etelka 91 éves,
Tarján Gyuláné Pankotai Irma 81 éves,
Nagy Imréné Békési Juliánna Zsuzsanna 82 éves,
Vida Imre 66 éves,

Karándi József 60 éves,
Nagy Sándorné Papp Irma 86 éves,
Barna József 89 éves,
Sass Lajos 70 éves,
Mazsu Imréné Zsákai Magdolna 73 éves,
Kiss Gyuláné Balogh Emma 92 éves,
Milbik Józsefné Nagy Katalin 86 éves,
Papp Sándor presbíter, 70 éves
korában elhunyt testvéreinket.

Istenünk vigasztalását kívánjuk az itt maradott hozzátartozóknak!

Ünnepi istentiszteleti alkalmainkat a következőképpen tartjuk:

- Szentesti istentisztelet a hittanos gyermekek műsorával, december 24, szerda délután 4 óra,
- Ünnep első napján úrvacsorás istentisztelet, délelőtt 10 óra,
- Ünnep második napján úrvacsorás istentisztelet délelőtt 10 óra,
- Óév napján (december 31.) hálaadó istentisztelet délután 4 órakor,
- Újév délelőtt 10 órakor az új esztendő első istentisztelete.

Nagy szeretettel hívunk és várunk mindenkit ünnepi istentiszteleteinkre!

Képek intézményünk életéből ...

Intézményünk dolgozói ebben az évben is részt vettek a diakóniai intézmények találkozóján Debrecenben

Klubos foglalkozás

Képek intézményünk életéből ...

Dolgozói kirándulás - Gyula

Idősek napi köszöntő

Gyülekezeti események képekben...

Berekfürdői gyülekezeti hét

Bábtábor

Gyülekezeti események képekben...

Gyülekezeti kirándulás - Heiligenkreuz

Gyülekezeti kirándulás – Zugspitze csúcs (2.962 méter)

Gyülekezeti események képekben...

2025-ben konfirmált ifjaink: Csoma Zsófia, Heit Rózsa Júlia, Koncz Anna, Oláh Emma Livia, Sós Laura, Kalmár Máté László, Kiss Gergő, Pataki Dávid, Zsíros Noel István, Zsíros Szabolcs.

50 éve konfirmáltak

Gyülekezeti események képekben...

25 éve konfirmáltak

Egyházmegyei Bibliaismereti verseny – első helyezett a nagylétai csapat

Gyülekezeti események képekben...

Őszi berekfürdői hétvége

Presbiteri – énekkaros kirándulás, Doborján – Liszt Ferenc szülőháza

Gyülekezeti események képekben...

Presbiteri – énekkaros kirándulás, Bad Ischl

Református egységnap - Debrecen

Gyülekezeti események képekben...*Berekfürdői gyülekezeti hét**Énekarunk adventi zenés áhítata*